

отъ гръцко потекло, която се викала Зейнебъ. За нея рече Йорги, че голѣмитѣ ѝ черни, тъмни очи, които той виждалъ отъ по между яшмацитѣ, опоявали къто магнитъ, и се струвало че би могла съ погледъ да сдружи канара. Но интригите на нейнитѣ завистници и неприятелки докарали, че пашата вече въ по-старитѣ си години изстиналъ къмъ нея и си зелъ за жена млада черкезкия на шестнайсетъ години, съ голѣма хубость, но съ още по-голѣма завистъ къмъ предшната всемогущица въ пашовия дворъ. Между-тсва пашовия секретаръ Василюло се залюбилъ въ нея и тѣй ѝ станалъ орждие да си отвърне. Тя, като не можаше да живѣе въ конакътъ отъ гоненията и пакоститѣ на съперницата си, бѣше намислила да употреби работата за адската машина, за да упропасти пашата и като го обере, да побѣгне съ Василюла. Отъ това, именно, Василюло събралъ сичката машина въ конакътъ на господаря си, и за това той я издалъ на полицата. Между-това, както що ви казахъ и азъ, работата не излѣзе съвсѣмъ тѣй, както я смѣтахъ, и Василюло, както знаете, още е затворенъ; но чини ми се, че сега ще го пустнатъ, а той сигурно ще продължи работата си.

Като изговори Борковски това, наведе глава и се замисли дълбоко. Азъ стояхъ мирно край него съ наблѣгнатъ на стола кракъ и вадахъ послѣднитѣ димове отъ цигарата си. Той слѣдъ малко се сenna и рече :

— Сега иде на редъ да ви раскажа за моята си катастрофа. Още ми е тѣжко да приказвамъ за това (и въздъхна дълбоко.) Но, както и да е; азъ трѣба и туй да ви искажа.

Когато пропадна работата за адската машина, единичката надѣжда за да се сполучи единъ *revanche* надъ Хюсни-паша, лѣжеше на мене и на моето пред-